

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3041/2021
27.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступају пуномоћници Душанка Давидов и Тамара Бакић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Јован Радановић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог ДОО „Геби“ из Чантавира, кога заступају пуномоћници Ненад Вулетић и Драгомир Вулетић, адвокати из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 257/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 257/21 од 10.02.2021. године, **ОДБИЈА** жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 58/19 од 02.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 58/19 од 02.11.2020. године тужбени захтев је усвојен, те је утврђено да је тужилца АА стекла право сувојине у ½ идеална дела на пословно-стамбеној згради у ... у улици ... саграђеној на парцели бр. ... КО ..., површине 0,5 ари, 19м², путничком возилу Volkswagen Cady, рег. ознаке ..., путничком возилу марке Мерцедес, рег. ознаке .. путничком возилу Dacia 1304 PICK UP, рег. ознаке ... и теретног возила марке MERCEDES 100 D, рег. ознаке ..., што је тужени ББ дужан признати и трпети да се у јавним књигама тужилца упише као сувласник наведених непокретности и преда јој део имовине у државину и на коришћење; обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 282.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 257/21 од 10.02.2021. године жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев у целини, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 371.550,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате и да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 91.800,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ 72/11...18/20), па је утврдио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се, ревизија у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП, може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је живела са оцем туженог, ВВ, почев од 1996. године до ...2013. године када је он преминуо. Све време њиховог заједничког живота обоје су били у браку са другим лицима. Тужила се формално развела дана ...2020. године. ВВ је имао пекару у ... у којој је радила тужила, па су се временом зближили и започели заједнички живот. Дана 22.01.1998. године закључили су писани споразум на ком су њихови потписи судски оверени, у коме је констатовано да су у току трајања заједнице живота стекли киоск у ..., теретно возило марке „Застава“, путничко возило „Лада“ и низ других ствари које нису наведене у споразуму, те да киоск и наведена возила представљају искључиво власништво тужиле. Према овом споразуму зараду коју заједничким снагама буду остварили делиће на равне делове, те ће, у случају да у току постојања заједнице стекну средства и купе вредније ствари, настојати да се истовремено купе ствари сличне вредности, тако да једна ствар буде у власништву једне странке, а друга у власништву друге странке.

Непокретност – пословно стамбена зграда у ... у улици ... је првобитно била у власништву најстаријег брата покојног ВВ, у складу са обичајима краја из ког потиче његова породица. Након смрти тог брата, наведену непокретност је наследио његов син од ког је ту непокретност купио покојни ВВ, а пренос права својине је извршен уговором о поклону како не би имали обавезу плаћања пореза на пренос апсолутних права. Уговор је реализован у јавној књизи. Тужила и пок. ВВ су у овој непокретности живели и пре него што је он купио, адаптирали су је тако што су изградили пекару у приземљу а на спрату стамбени простор који се састоји од два одвојена стана. Сви грађевински радови финансирани су приходима који су остварени радом пекаре и киоска у којима су заједно радили пок. ВВ и тужила. У току трајања заједнице живота купили су стан у ..., који је у јавној књизи уписан као њихово сувласништво у по ½ дела, да би свој сувласнички удео пок. ВВ поклатио тужиле уговором од 30.03.2012. године. Пок. ВВ је у саобраћајним дозволама уписан као власник свих спорних возила. Поступак расправљања његове заоставштине који се води пред Основним судом у Бачкој Паланци је прекинут и тужила је упућена да покрене парницу.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је утврдио право својине тужиље у $\frac{1}{2}$ дела на спорним непокретностима сматрајући да, пошто се заједница живота тужиље и пок. оца туженог не може сматрати ванбрачном због постојања брачности на обе стране, да су тужиља и покојни отац туженог закључили уговор о ортаклуку по ком су се споразумели да ће сва имовина коју стекну у току трајања заједнице живота представљати њихову сусвојину у по $\frac{1}{2}$ идеалних делова. Првостепени суд је одлуку засновао на одредбама члана 3. став 1, члана 13. и члана 18. Закона о основама својинско правних односа, члана 4. став 2. и члана 171. Породичног закона, те параграфа 723, 725. и 728. Српског грађанског законика.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби туженог, закључио да је због постојања сметње за склапање брака у виду брачности, правилно првостепени суд закључио да се заједница живота тужиље и пок. ВВ не може сматрати ванбрачном. Самим тим, правилно је првостепени суд оценио да ни имовина коју су тужиља и пок. ВВ стекли не потпада под режим заједничке имовине ванбрачних партнера. Међутим, другостепени суд сматра да споразум који су у току трајања заједнице живота закључили тужиља и пок. отац туженог нема природу уговора о ортаклуку, већ представља израз слободне воље којом су тужиља и пок. ВВ споразумно уредили своје имовинске односе у току трајања заједнице живота, сагласно одредби члана 10. Закона о облигационим односима. Тим споразумом они су уредили целокупне међусобне имовинске односе тако што су извршили деобу постојеће имовине коју су стекли у току трајања заједнице живота, а у погледу будуће имовине су одредили да ће настојати да се истовремено купе ствари сличне вредности, тако да једна ствар буде у власништву тужиље, а друга у власништву оца туженог. Према становишту другостепеног суда наведени споразум је и правно – технички реализован све време трајања заједнице живота тужиље и пок. оца туженог, да је наведеним споразумом извршена деоба имовине стечене у току заједнице живота тако што су тужиљи припали кiosk у ... и два моторна возила, а касније и стан купљен у ..., док су кућа, која је предмет тужбеног захтева и спорна моторна возила уписани као искључиво власништво пок. ВВ. Због тога је другостепени суд преиначио другостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Врховни касациони суд сматра да другостепени суд није правилно применио материјално право на утврђено чињенично стање, на шта се основано у ревизији тужиље указује.

Основано се у ревизији указује да је другостепени суд погрешно формирао закључак у вези споразума тужиље и оца туженог, а у смислу да је тим споразумом извршена деоба имовине стечене у току заједнице тужиље и пок. оца туженог тако што су туженој у својину припали кiosk у ... и два моторна возила, а касније и стан у ..., а да су кућа и спорна моторна возила припала у искључиво власништво пок. оца туженог.

У поступку је утврђено, на основу исказа саслушаних сведока и тужиље, да су тужиља и отац туженог улагали заједничка средства у стицање не само спорне имовине, већ и имовине која је припала тужиљи на основу споразума од 22.01.1998. године. Тужиља је у стицање спорне имовине неспорно уложила свој рад и средства, која је стекла радом у пекари оца туженог. С обзиром на постојање дугогодишњег

емотивног односа тужиље и оца туженог и заједнице живота, која истина не може бити ванбрачна заједница, због постојања брачних сметњи, како су то нижестепени судови правилно закључили, тужиља и отац туженог су закључили писани споразум дана 22.01.1998. године на коме су њихови потписи судски оверени, којим су извршили деобу до тада стечене имовине, а за убудуће су се договорили да ће, све што буду стекли настојати да то буду ствари сличне вредности, па ће једна ствар бити у власништву једне странке, а друга у власништву друге странке. Сви радови на спорној кући, као и куповина спорних моторних возила финансирана је новцем и радом и тужиље и оца туженог. Према томе, тужиља је на спорним стварима стекла сувојину заједничким радом и улагањем средстава са оцем туженог, при чему споразум од 22.01.1998. године представља израз њихове слободне воље у погледу уређења њихових имовинских односа на стварима које су стекли у току трајања заједнице живота, засноване на дугогодишњем емотивном односу. Тужени није предложио доказе на основу којих би се утврдио другачији удео тужиље у стицању спорне непокретности (мањи удео од удела његовог оца). Такође, тужени није предложио ни доказе на околност утврђивања другачијег удела тужиље у стицању спорних моторних возила, због чега је првостепени суд правилно утврдио да је тужиља власник са $\frac{1}{2}$ спорне непокретности и спорних моторних возила. За такву одлуку првостепени суд је дао довољно разлога, који у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић